

на БУС, на неговите първи ръководни дейци, които безрезервно сътрудничеа на новата власт.

Поради това, Педагогическия интернационал предложи на Управ. комитетът на БУС, да съдействува и приеме една съвместна анкета въ България за сътрудничеството на БУС въ преследването на учителите и Организацията на учителите.

Вместо да приеме съ готовност тази анкета, Управ. комитетът на БУС отказа анкетата и тъй дръзко нападна Педагог. интернационал, щото последния неминуемо тръбваше да окачестви този „отговор“ като „вой на ударенъ песъ“.

Класният Учит. Съюз, собствено неговото ръководно тѣло, както по-рано, така и сега не прояви злобата и настръвеността на продажния общодѣлецъ отъ БУС и държеше поведение, което издаваше една несравнено по-голяма въротърпимостъ по отношение Орган. на учит. и служ. по Народната просвѣта, макаръ и тази управа съ видима радостъ да посрещаше провалянето на дружбашкия режимъ и възхода на буржуазната реакция, понеже, наивно или преднамерено — това е другъ въпросъ, върваше, че 9-то юнското правителство, състояще се отъ професори и генерали, ще даде по-благоприятни условия за учителството и за развой на учебното дѣло, отколкото дружбашкото правителство. Обаче, и управата на Кл. Учит. Съюзъ скоро се убеди, че се е лъгала.

Следъ 9 юния 1923 год., и особено следъ септемврийското въстание, знае се, какви събития и какъвъ политически курсъ възтържествуваха. Цѣлото класово движение, политическо и професионално, бѣ одушено и сковано въ рамките на драконовския Законъ за Защитата на Държавата. Заедно съ това бѣ одушена и Организацията на учит. и служ. по Нар. просвѣта. Всички опити на управителното ѝ тѣло, да се завѣри устава ѝ и се създадатъ условия за животъ на организацията, не успѣха. Вестникъ „Уч. Искра“ спрѣ; членовете на организацията бидоха изгонени отъ училищата по силата на чл. 80, сега 70, отъ Закона за нар. просвѣта като проповѣдници на противодържавни идеи, а цѣлата архива и покщнина — конфискувани. Споредъ изявленията на бившия министъръ на Нар. просвѣта, Н. Найденовъ, били сж уволнени 3,000 учители, т. е. била е разтурена и опразнена напълно цѣлата Учителска организация. Опитътъ на управителното ѝ тѣло презъ 1923—24, уч. год., вмѣсто спрелия в. „Уч. Искра“ да издава в. „Учителско единство“, скоро бѣ парализиранъ — първо, защото учителите не смѣха да го получаватъ, понеже ги уволняваха, ако ги узнаеха, че го четатъ, и, второ, защото излизането му бѣ спрѣно най-сетне отъ властта. Новопоявилия се вмѣсто него в. „Учит. гласъ“, сжщо не можа дълго време да просъществува. Следъ като излѣзоха нѣколко броя, и той спрѣ. Не говоримъ за организационенъ животъ тогава на Учит. организация, защото бѣ абсолютно невъзможенъ. Подъ властта на новата „конституционна власт“ можеха да сжществуватъ само жълтите казионни професионални съюзи, които играеха ролята и на детективски гнѣзда. Всички бойни класови организации бидоха лишени отъ легално сжществуване. Лишена бѣ и Организацията на учителите и служителите по Нар. просвѣта. Настъпи непроницаема тъмна политическа нощъ, въ която се чуваха само гласовете на професионал-